

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/103/ES

zo 16. septembra 2009

o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti

(kodifikované znenie)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 95 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

(1) Smernica Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti ⁽³⁾, druhá smernica Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽⁴⁾, tretia smernica Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽⁵⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov

členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel) ⁽⁶⁾ boli opakovane podstatným spôsobom zmenené a doplnené ⁽⁷⁾. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa mali tieto štyri smernice, ako aj smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS, a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽⁸⁾, kodifikovať.

(2) Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (poistenie motorového vozidla) je osobitne dôležité pre občanov Európy, či sú držiteľmi poistenia alebo poškodenými pri nehode. Je takisto dôležité pre poisťovacie spoločnosti, keďže tvorí dôležitú časť obchodu s neživotným poistením v Spoločenstve. Poistenie motorových vozidiel taktiež vplyva na voľný pohyb osôb a vozidiel. Preto by kľúčovým cieľom činnosti Spoločenstva v oblasti finančných služieb malo byť posilnenie a konsolidácia vnútorného trhu poistenia motorových vozidiel.

(3) Každý členský štát by mal prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie krytia zodpovednosti za škodu vzhľadom k používaniu vozidiel normálne sa nachádzajúcich na svojom území. Rozsah krytej zodpovednosti a podmienky poistného krytia budú stanovené na základe tých opatrení.

(4) Na účely vylúčenia možného nesprávneho výkladu tejto smernice a uľahčenia získania poistného krytia vozidiel s dočasnými evidenčnými číslami by sa definícia územia, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, mala vzťahovať na územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 224, 30.8.2008, s. 39.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 21. októbra 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. júla 2009.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 103, 2.5.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 129, 19.5.1990, s. 33.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65.

⁽⁷⁾ Pozri prílohu I, časť A.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14.

- (5) Plne rešpektujúc všeobecné kritérium evidenčného čísla určovať územie, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, osobitný predpis by mal upraviť prípady nehôd spôsobených vozidlami bez evidenčného čísla alebo s evidenčným číslom, ktoré nezodpovedá alebo už nezodpovedá vozidlu. V takom prípade a iba na účely likvidácie škody by za územie, kde sa vozidlo obvykle nachádza, malo byť považované územie, na ktorom sa nehoda stala.
- (6) Zákaz systematických kontrol poistenia motorových vozidiel by sa mal uplatňovať na vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území členského štátu, ako aj na vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území tretej krajiny, ale ktoré vstupujú z územia iného členského štátu. Povoľiť možno iba nesystematické kontroly, ktoré nie sú diskriminačné a vykonávajú sa ako súčasť kontroly, ktorej cieľom nie je výlučne kontrola potvrdenia o poistení.
- (7) Zrušenie kontrol zelených kariet pre vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú v členskom štáte a vstupujú na územie iného členského štátu, sa môže vykonať prostredníctvom dohody medzi národnými kancelármi poisťovateľov, čím by každá národná kancelária zaručovala náhradu v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu, z ktorej vyplýva právo na náhradu a ktorá bola spôsobená na jej území jedným z týchto vozidiel, či už poisteným, alebo nepoisteným.
- (8) Takáto dohoda o zárukách vopred predpokladá, že všetky motorové vozidlá Spoločenstva cestujúce na území Spoločenstva sú poistené. Vnútroštátne právne predpisy každého členského štátu by mali preto stanovovať povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel; toto poistenie má byť platné v celom Spoločenstve.
- (9) Systém ustanovený v tejto smernici by sa mohol rozšíriť na vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území akejkoľvek tretej krajiny, v súvislosti s ktorou národné kancelárie týchto členských štátov uzavreli podobnú dohodu.
- (10) Každému členskému štátu by sa malo umožniť konať odchylné od všeobecnej povinnosti uzatvoriť povinné poistenie vozidiel patriacich určitým fyzickým alebo verejným alebo súkromným právnickým osobám. Pre nehody spôsobené týmito vozidlami členský štát, ktorý takto odchylné koná, by mal menovať orgán alebo subjekt na náhradu škody poškodeným pri nehodách spôsobených v inom členskom štáte. Malo by sa zabezpečiť, aby bolo riadne odškodné vyplatené nielen poškodeným pri nehodách spôsobených týmito vozidlami v zahraničí, ale aj poškodeným pri nehodách, ktoré sa stali v tom istom členskom štáte, kde sa vozidlo obvykle nachádza s alebo bez pobytu na tomto území. Členské štáty by ďalej mali zabezpečiť, aby sa zoznam osôb oslobodených od povinného poistenia a orgánov alebo subjektov zodpovedných za odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených takými vozidlami oznámil Komisii na účely uverejnenia.
- (11) Každému členskému štátu by sa malo umožniť konať odchylné od všeobecnej povinnosti uzatvoriť povinné poistenie vozidiel, pokiaľ ide o určité typy vozidiel alebo určité vozidlá, ktoré majú osobitné evidenčné čísla. V takom prípade môžu ostatné členské štáty pri vstupe na ich územie požadovať platnú zelenú kartu alebo zmluvu o hraničnom poistení, aby zabezpečili vyplatenie odškodnenia poškodených pri akýchkoľvek nehodách, ktoré môžu tieto vozidlá na ich územiach spôsobiť. Keďže však odstránenie hraničných kontrol v rámci Spoločenstva znamená, že nie je možné zabezpečiť, aby vozidlá prekračujúce hranicu boli kryté poistením, odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených v zahraničí nemožno zaručiť. Malo by sa taktiež zabezpečiť, aby sa riadne odškodnenie dostalo nielen poškodeným pri nehodách spôsobených týmito vozidlami v zahraničí, ale aj v rovnakom členskom štáte, kde sa vozidlo obvykle nachádza. Preto by členské štáty mali zaobchádzať s poškodenými pri nehodách spôsobených týmito vozidlami rovnako ako s poškodenými pri nehodách spôsobených nepoistenými vozidlami. Odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených nepoistenými vozidlami by mal vyplatiť orgán pre náhradu škody členského štátu, v ktorom k nehode došlo. V prípade platieb poškodeným pri nehodách spôsobených vozidlami, ktoré majú výnimku, by si orgán pre náhradu škody mal uplatniť nárok voči orgánu členského štátu, kde sa vozidlo obvykle nachádza. Po určitom období od výkonu a uplatňovania možnosti tejto výnimky a so zreteľom na skúsenosti s ňou, by Komisia mala, ak je to vhodné, predložiť návrhy na jej nahradenie alebo zrušenie.
- (12) Povinnosti členských štátov zaručiť poistné krytie aspoň čo sa týka určitej minimálnej výšky je dôležitým prvkom zabezpečenia ochrany poškodených. Minimálna výška poistného krytia v prípade ujmy na zdraví by sa mala vypočítavať tak, aby plne a spravodlivo odškodňovala všetkých poškodených, ktorí utrpeli veľmi vážne zranenia, a súčasne zohľadňovala malý výskyt nehôd s účasťou viacerých poškodených a malý počet nehôd, pri ktorých utrpeli viacerí poškodení veľmi vážne zranenia v rámci tej istej udalosti. Minimálna výška poistného krytia na poškodeného alebo na nehodu by mala byť stanovená. Vzhľadom na uľahčenie zavedenia tejto minimálnej výšky by sa malo stanoviť prechodné obdobie. Mala by sa však stanoviť kratšia lehota ako toto prechodné obdobie, v ktorej by členské štáty mali zvýšiť výšku poistného krytia najmenej na polovicu tejto úrovne.

- (13) Na účely zabezpečenia, aby sa minimálna čiastka krytia časom neznížila, by sa mala stanoviť doložka pravidelnej kontroly, ktorá bude ako orientačné kritérium používať Európsky index spotrebiteľských cien (EISC) uverejňovaný Eurostatom, ako je stanovené v nariadení Rady (ES) č. 2494/95 z 23. októbra 1995 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien⁽¹⁾. Je taktiež vhodné, aby boli stanovené procesné pravidlá, ktorými sa bude takáto kontrola riadiť.
- (14) Je potrebné urobiť opatrenia, aby orgán zaručil, že poškodený neostane bez náhrady škody v prípade, ak vozidlo, ktoré spôsobilo nehodu, nie je poistené alebo identifikované. Je dôležité zabezpečiť, aby obeť takej nehody bolo umožnené sa priamo obrátiť na daný orgán ako prvý bod kontaktu. Členské štáty by však mali mať možnosť uplatňovať určité obmedzené výnimky, pokiaľ ide o vyplatenie náhrady škody tým orgánom a stanoviť, že náhrada škody na majetku spôsobenej neidentifikovaným vozidlom môže byť obmedzená alebo vylúčená v prípade nebezpečenstva podvodu.
- (15) Je v záujme poškodených, aby boli účinky určitých výnimiek obmedzené na vzťah medzi poisťovateľom a osobou zodpovednou za nehodu. V prípade odcudzených vozidiel alebo vozidiel získaných násilím však členské štáty môžu stanoviť, že náhrada škody bude uhradená vyššie uvedeným orgánom.
- (16) Aby sa zmiernilo finančné zaťaženie tohto orgánu, členské štáty môžu prijať ustanovenie na uvedenie určitých foriem spoluúčasti v prípadoch, keď orgán poskytuje náhradu škody spôsobenej na majetku vozidlami odcudzenými alebo získanými násilím.
- (17) Možnosť obmedziť alebo vylúčiť zákonné odškodnenie poškodených na základe toho, že vozidlo nie je identifikované, by sa nemala uplatňovať tam, kde subjekt vyplatil odškodnenie za vážnu ujmu na zdraví ktorémukoľvek poškodenému pri tej istej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na majetku. Členské štáty môžu stanoviť prekročenie do hranice stanovenej v tejto smernici, za ktoré môže byť poškodený na majetku zodpovedný. Podmienky, za ktorých sa ujma na zdraví považuje za vážnu, by sa mali určiť vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo správnych opatreniach členského štátu, kde sa nehoda stala. Pri stanovovaní týchto podmienok môže členský štát okrem iného brať do úvahy to, či ujma na zdraví vyžadovala nemocničnú starostlivosť.
- (18) V prípade nehody spôsobenej nepoisteným vozidlom orgán, ktorý odškodňuje obeť nehôd spôsobených nepoistenými alebo nezistenými motorovými vozidlami, má lepšie predpoklady realizovať opatrenia proti zodpovednej strane. Preto treba stanoviť, že tento orgán nemôže podmieniť poskytnutie odškodného tým, že obeť preukáže, že zodpovedná strana nie je schopná zaplatiť alebo odmieta zaplatiť.
- (19) Je potrebné, aby v prípade sporu medzi uvedeným orgánom a poisťovňou, ktorá poskytla poistenie zodpovednosti, o to, kto z nich má odškodniť obeť nehody, členské štáty zabránili zdržiavaniu platby odškodného obeť tým, že zabezpečia, aby jedna z týchto strán bola prednostne zodpovedná za vyplatenie odškodného ešte pred rozhodnutím tohto sporu.
- (20) Obete nehôd motorových vozidiel majú mať zaručenú porovnateľnú starostlivosť bez ohľadu na to, kde v Spoločenstve sa nehoda stala.
- (21) Rodinným príslušníkom poistenca, vodiča alebo akejkolvek inej zodpovednej osoby by mala byť zabezpečená ochrana porovnateľná s ochranou poskytovanou tretím stranám, v každom prípade, pokiaľ ide o ich osobné ujmy.
- (22) Osobnú ujmu a škodu na majetku, ktorú utrpeli chodci, cyklisti a iní nemotorizovaní užívatelia cesty, ktorí sú obvyčajne najslabšími účastníkmi nehody, by malo pokrývať povinné poistenie vozidla účastného na nehode, kde majú nárok na odškodnenie podľa vnútroštátneho občianskeho práva. Toto ustanovenie nepredukuje zodpovednosť za škodu alebo úroveň výšky odškodného pri konkrétnej nehode podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
- (23) Najväčším úspechom platných právnych predpisov je zahrnutie každého cestujúceho vo vozidle do poistného krytia. Tento cieľ by bol ohrozený, keby vnútroštátne právne predpisy alebo akékoľvek zmluvné ustanovenie obsiahnuté v poistnej zmluve vylučovalo cestujúcich z poistného krytia, pretože vedeli alebo mali vedieť, že vodič vozidla bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu alebo inej omamnej látky. Cestujúci obvyčajne nedokáže správne zhodnotiť hladinu intoxikácie vodiča. Cieľ odradenia osôb od toho, aby viedli vozidlo, keď sú pod vplyvom omamných látok, sa nedosiahne znížením poistného krytia pre cestujúcich, ktorí sú poškodenými pri nehodách motorových vozidiel. Krytie týchto cestujúcich v rámci povinného poistenia motorového vozidla nepredukuje zodpovednosť, ktorú na seba mohli prevziať podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov, ani úroveň stanovenia výšky odškodného škôd pri konkrétnej nehode.
- (24) Všetky poistky povinného poistenia motorových vozidiel by sa mali vzťahovať na celé územie Spoločenstva.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257, 27.10.1995, s. 1.

- (25) Niektoré poisťovacie spoločnosti vkladajú do poistných zmlúv ustanovenia s účinkom, že zmluva sa ruší, ak vozidlo zostane mimo členského štátu, v ktorom je zaregistrované dlhšie než vymedzené obdobie. Tento postup je v rozpore so zásadou stanovenou v tejto smernici, podľa ktorej by povinné poistenie motorových vozidiel malo pokrývať, na základe jednorazového poistného, celé územie Spoločenstva. Preto by malo byť konkrétne uvedené, že poistné krytie zostáva platné počas celého zmluvného obdobia bez ohľadu na to, či vozidlo zostane v inom členskom štáte určité obdobie bez toho, aby boli dotknuté záväzky podľa vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúce sa registrácie vozidiel.
- (26) V záujme poistenej strany má každá poistná zmluva v každom členskom štáte za jedno poistné zaručovať krytie, ktoré požadujú zákony tohto členského štátu, alebo krytie, ktoré požadujú zákony členského štátu, v ktorom má vozidlo svoje stanovište, podľa toho, ktoré krytie je vyššie.
- (27) Mali by sa vykonať opatrenia na uľahčenie získania poistného krytia pre vozidlá dovezené z jedného členského štátu do druhého, aj keď vozidlo ešte nie je zaregistrované v členskom štáte určenia. Mala by sa umožniť dočasná výnimka zo všeobecného pravidla určujúceho členský štát, kde je umiestnené riziko. Na obdobie tridsiatich dní od dátumu, kedy sa vozidlo doručí, dá k dispozícii alebo odošle kupujúcemu, by sa členský štát určenia mal pokladať za členský štát, kde je umiestnené riziko.
- (28) Ten, kto chce uzavrieť novú zmluvu o poistení motorového vozidla s iným poisťovateľom, by mal byť v pozícii vysporiadať svoju nehodu a škodový priebeh v rámci starej zmluvy. Poistenec by mal mať právo kedykoľvek požiadať o výpis škodových udalostí alebo potvrdenie o žiadnych škodových udalostiach za vozidlo alebo vozidlá, ktoré poistná zmluva pokrýva za obdobie najmenej piatich predošlých rokov zmluvného vzťahu. Poisťovacia spoločnosť alebo subjekt, ktorý členský štát mohol ustanoviť na poskytovanie povinného poistenia alebo na vydávanie takýchto výpisov a potvrdení, by takýto výpis alebo potvrdenie mal poistencovi poskytnúť do pätnástich dní od požiadania.
- (29) Na účely zabezpečenia riadnej ochrany poškodených pri nehodách motorových vozidiel by členské štáty nemali poisťovacím spoločnostiam povoliť, aby sa spoliehali na prekročenia voči poškodenému.
- (30) Právo uplatniť poistnú zmluvu a nárok na náhradu škody priamo voči poisťovacej spoločnosti je pre ochranu poškodeného pri každej nehode motorového vozidla veľmi dôležité. S cieľom uľahčiť účinnú a rýchlu likvidáciu škody a do maximálnej možnej miery sa vyhnúť nákladným súdnym konaniam by sa právo priameho konania voči poisťovacej spoločnosti poskytujúcej krytie osobe zodpovednej za spôsobenie škody malo stanoviť pre poškodených pri každej nehode motorového vozidla.
- (31) Aby ochrana poškodených pri nehodách motorových vozidiel bola dostatočná, by sa postup „odôvodnenej ponuky“ mal rozšíriť na každý druh nehody motorového vozidla. Rovnaký postup by sa mal analogicky uplatňovať tam, kde nehodu likviduje systém kancelárií vnútroštátnych poisťovateľov.
- (32) V súlade s článkom 11 ods. 2, v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾, poškodené strany môžu začať súdne konanie proti poskytovateľovi poistenia zodpovednosti v členskom štáte, v ktorom majú bydlisko.
- (33) Systém kancelárií zelenej karty zabezpečuje rýchle poskytnutie poistného plnenia v krajine poškodenej osoby aj vtedy, ak druhá osoba pochádza z inej európskej krajiny.
- (34) Pre poškodené osoby, ktoré utrpia ujmu alebo škodu následkom dopravnej nehody, na ktorú sa vzťahuje táto smernica a ktorá sa stane v štáte inom, ako je štát ich trvalého pobytu, by malo byť možné, že vo svojom členskom štáte, kde majú trvalý pobyt, majú právo požiadať o poistné plnenie likvidačného zástupcu, ktorého tam určí poisťovňa zodpovednej osoby. Toto riešenie umožní, aby sa škoda spôsobená poškodeným osobám mimo ich členského štátu, v ktorom majú trvalý pobyt, posudzovala podľa postupov im známych.
- (35) Tento systém určovania likvidačných zástupcov v členských štátoch, kde majú poškodené osoby trvalý pobyt, nemá vplyv ani na uplatňované hmotné právo v každom jednotlivom prípade, ani vo veci právomoci.
- (36) Skutočnosť, že osoba, ktorá utrpela ujmu alebo škodu, má priame právo na žalobu proti poisťovní, je logickým doplnením určenia takýchto zástupcov a navyše zlepšuje právne postavenie poškodených osôb pri dopravných nehodách vzniknutých mimo členského štátu, v ktorom má taká osoba trvalý pobyt.
- (37) Malo by sa zabezpečiť, aby členský štát, v ktorom je poisťovňa oprávnená pôsobiť, mal požiadať poisťovňu, aby určila likvidačného zástupcu s bydliskom alebo usadeného v inom členskom štáte, ktorý by zhromaždil potrebné informácie v súvislosti s nárokmi vyplývajúcimi z takých nehôd a prijal príslušné opatrenie na likvidáciu škôd v mene poisťovne a na jej náklady, vrátane vyplatenia náhrady v tejto veci. Likvidační zástupcovia by mali mať dostatočné právomoci na zastupovanie poisťovne vo vzťahu k osobám, ktoré utrpeli škodu následkom takých nehôd a taktiež na zastupovanie poisťovne pred vnútroštátnymi orgánmi a tam, kde je to potrebné, aj pred súdmi, a to do takej miery, do akej je to zlučiteľné s princípmi medzinárodného práva súkromného týkajúceho sa udelenia právomoci.

(¹) Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (38) Pôsobenie likvidačného zástupcu nepostačuje na to, aby právomoc bola odovzdaná súdom v členskom štáte, v ktorom má poškodená osoba trvalý pobyt, ak tak nestanovujú princípy medzinárodného práva súkromného týkajúceho sa udelenia právomoci.
- (39) Vymenovanie zástupcov zodpovedných za likvidovanie škôd by malo byť jednou z podmienok začatia a vykonávania poisťovacej činnosti, ktorá je uvedená v zozname v bode 10 časti A prílohy k prvej smernici Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia ⁽¹⁾, okrem zodpovednosti prepravcov; táto podmienka by preto mala byť pokrytá jednotným úradným povolením vydaným orgánmi členského štátu, v ktorom poisťovňa zakladá svoje sídlo, tak, ako je to vymedzené v hlavne II smernice Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia a o zmene a doplnení smerníc 73/239/EHS a 88/357/EHS (tretia smernica o neživotnom poistení) ⁽²⁾. Táto podmienka by sa mala taktiež vzťahovať na poisťovne, ktoré majú svoje sídlo mimo Spoločenstva a ktoré získali povolenie umožňujúce im začať vykonávať poisťovaciu činnosť v členskom štáte Spoločenstva.
- (40) Okrem toho, že sa zabezpečí, aby poisťovňa mala svojho zástupcu v štáte, kde má poškodená osoba trvalý pobyt, je vhodné zaručiť, že poškodená osoba bude mať osobitné právo na rýchle poskytnutie poistného plnenia. Preto by sa do vnútroštátneho práva mali zaviesť primerane účinné a systematické finančné alebo rovnocenné administratívne sankcie – ako sú súdne zákazy v kombinácii so správnyimi pokutami, pravidelné hlásenie sa dohliadajúcim orgánom, kontroly na mieste, uverejnenie v národnom úradnom vestníku a v tlači, dočasné pozastavenie činnosti spoločnosti (zákaz uzatvárania nových zmlúv na určité obdobie), vymenovanie osobitného zástupcu dohliadajúcich orgánov zodpovedného za monitorovanie, či sa podnikateľská činnosť vykonáva v súlade so zákonmi o poistení, odobratie povolenia na vykonávanie takejto podnikateľskej činnosti, sankcie pre riaditeľov a manažment – pre prípad, že poisťovňa alebo jej zástupca si neplní povinnosť náhrady škody v primeranej lehote. Toto by nemalo brániť uplatneniu ďalších opatrení – patriacich najmä pod kontrolné právomoci – ktoré sa môžu považovať za primerané. Podmienkou však je, aby zodpovednosť a vzniknutá škoda boli nespochybniteľné, aby poisťovňa bola schopná realizovať zodpovedajúce plnenie v predpísanej lehote. Zodpovedajúce plnenie náhrady by malo byť vyhotovené písomne a malo by obsahovať dôvody, na základe ktorých bola určená zodpovednosť a škody.
- (41) Okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v zmienenej predpísanej lehote. Ak má členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy.
- (42) Poškodené osoby, ktoré utrpeli ujmu alebo škodu následkom dopravných nehôd, majú niekedy ťažkosti pri preukazovaní názvu poisťovne poskytujúcej poistenie zodpovednosti pri prevádzkovaní motorových vozidiel zúčastňujúcich sa na dopravnej nehode.
- (43) V záujme týchto poškodených osôb by mali členské štáty založiť informačné centrá zabezpečujúce rýchlu dostupnosť informácií týkajúcich sa každej nehody motorového vozidla. Informačné centrá by taktiež mali poškodeným osobám poskytnúť informácie týkajúce sa likvidačných zástupcov. Je potrebné, aby také centrá spolupracovali medzi sebou a rýchlo uspokojovali požiadavky centier z iných členských štátov na informácie o likvidačných zástupcoch. Zdá sa, že bude vhodné, aby také centrá zhromažďovali informácie o aktuálnom dátume skončenia poistného krytia, avšak nie o skončení pôvodnej platnosti poistenia, ak doba trvania zmluvy je predĺžená z dôvodu jej nezrušenia.
- (44) Špecifické ustanovenie by malo platiť pri vozidlách (napr. vládne a vojenské vozidlá), na ktoré sa vzťahujú výnimky z povinnosti poistenia zodpovednosti.
- (45) Poškodená osoba môže mať oprávnený záujem na tom, aby bola informovaná o identite vlastníka, zvyčajného vodiča alebo evidovaného držiteľa vozidla, napríklad ak chce dostať náhradu iba od týchto osôb, pretože vozidlo nie je riadne poistené alebo škoda prevyšuje poistnú sumu, preto by mali byť poskytnuté aj tieto informácie.
- (46) Určité poskytnuté informácie, akými sú meno a adresa vlastníka alebo zvyčajného vodiča vozidla a číslo poistenia alebo evidenčné číslo vozidla, sú osobnými údajmi, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽³⁾. Spracovanie takých údajov, ktoré sa vyžaduje na účely tejto smernice, musí byť preto v súlade s vnútroštátnymi opatreniami prijatými na základe smernice 95/46/ES. Meno a adresa zvyčajného vodiča by mali byť oznámené, iba ak to vnútroštátne právne predpisy dovoľujú.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (47) Je potrebné urobiť opatrenia pre orgán pre náhradu škody, na ktorý sa môže poškodená osoba obrátiť v prípade, že poisťovňa neurčí svojho zástupcu, zjavne odkladá poskytnutie poistného plnenia alebo sa nedá zistiť totožnosť poisťovne, na zaistenie, že poškodená osoba nezostane bez náhrady, na ktorú má nárok. Zásah orgánu pre náhradu škody by sa mal obmedziť na jednotlivé, zriedkavo sa vyskytujúce prípady, keď poisťovňa nedokáže konať v súlade so svojimi povinnosťami aj napriek varovnému účinku možného uloženia sankcií.
- (48) Úlohou orgánu pre náhradu škody je zabezpečiť poskytnutie poistného plnenia pri akejkol'vek ujme alebo škode, ktorú utrpela poškodená osoba len v prípadoch, ktoré sa dajú objektívne určiť, a preto orgán pre náhradu škody by mal obmedziť svoju činnosť na overovanie, či návrh na náhradu je predložený v stanovenej lehote a podľa stanovených postupov bez akéhokoľvek určenia skutkovej podstaty.
- (49) Právnické osoby, ktoré podľa zákona vstupujú do postavenia poškodenej osoby vo veci jej pohľadávky voči osobe zodpovednej za nehodu alebo jej poisťovni (ako sú, napr. iné poisťovne alebo orgány sociálneho zabezpečenia) by nemali mať právo orgánu pre náhradu škody predkladať príslušnú pohľadávku.
- (50) Orgán pre náhradu škody by mal mať postúpené právo, len pokiaľ kompenzuje poškodenú osobu. S cieľom uľahčiť vymáhanie pohľadávok orgánu pre náhradu škody voči poisťovni v prípade, keď tá neurčí likvidačného zástupcu alebo zjavne odkladá poskytnutie poistného plnenia orgán, ktorý poskytuje náhradu v štáte poškodenej osoby by mal takisto mať automaticky právo na náhradu spolu s postúpením práv poškodenej osoby vo vzťahu ku príslušnému orgánu v štáte, kde je poisťovňa usadená. Tento orgán je v situácii, ktorá práve jeho oprávňuje na začatie konania vo veci proti poisťovni.
- (51) Aj keď členské štáty môžu dosiahnuť, že nárok voči orgánu pre náhradu škody môže byť podriadený, poškodená osoba by nemala byť povinná predložiť svoju pohľadávku osobe zodpovednej za nehodu ešte pred tým, ako ju predloží orgánu pre náhradu škody. V tomto prípade by poškodená osoba mala byť aspoň v takej istej pozícii ako v prípade pohľadávky voči záručnému fondu.
- (52) Tento systém môže byť vybudovaný tak, že bude fungovať prostredníctvom dohody medzi orgánmi pre náhradu škody založenými alebo schválenými členskými štátmi, definujúc ich funkcie, záväzky a postupy pri refundovaní.
- (53) Ak nie je možné určiť poisťovateľa vozidla, malo by sa prijať opatrenie, že konečným dlžníkom vo veci škôd, ktoré majú byť uhradené poškodenej osobe, je záručný

fond stanovený na tento účel nachádzajúci sa v členskom štáte, kde sa nepoistené vozidlo, ktorého prevádzkovaním bola spôsobená nehoda, obvykle nachádza. Ak nie je možné identifikovať vozidlo, malo by sa prijať opatrenie, že konečným dlžníkom je záručný fond stanovený na tento účel nachádzajúci sa v členskom štáte, kde došlo k nehode.

- (54) Táto smernica by sa nemala dotýkať povinností členských štátov týkajúcich sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva a uplatňovanie smerníc, uvedených v časti B prílohy I,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

1. „vozidlo“ znamená akékoľvek motorové vozidlo určené na pohyb po pevnine s mechanickým pohonom, ktoré sa však neprevádzkuje na kolajniciach, a akékoľvek prípojné vozidlo, pripojené alebo nepripojené;
2. „poškodený“ znamená akúkoľvek osobu oprávnenú na náhradu, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu spôsobenú motorovými vozidlami;
3. „národná kancelária poisťovateľov“ znamená profesijnú organizáciu, ktorá je zriadená v súlade s odporúčaním č. 5 prijatým 25. januára 1949 podvýborom pre cestnú dopravu Výboru Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov pre vnútrozemskú dopravu a ktorá združuje poisťovateľov, ktorí sú v štáte oprávnení vykonávať činnosť poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel;
4. „územie, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza“ znamená:
 - a) územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné, alebo
 - b) v prípadoch, kde sa nepožaduje evidencia pre určitý typ vozidla, ale vozidlo má poisťovací štítok alebo rozlišovací znak podobný tabuľke s evidenčným číslom, územie štátu, v ktorom je vydaný poisťovací štítok alebo znak, alebo
 - c) v prípadoch, keď sa pre určité typy vozidla nepožaduje tabuľka s evidenčným číslom ani poisťovací štítok ani rozlišovací znak, územie štátu, v ktorom má držiteľ vozidla bydlisko, alebo

- d) v prípadoch, ak vozidlo nemá evidenčné číslo alebo má evidenčné číslo, ktoré nezodpovedá alebo už nezodpovedá vozidlu, a je účastníkom nehody, územie štátu, v ktorom sa nehoda stala, na účely likvidácie škody, ako je to stanovené v článku 2 písm. a) alebo v článku 10;
5. „zelená karta“ znamená medzinárodné osvedčenie o poistení vydané v mene národnej kancelárie v súlade s odporúčaním č. 5 prijatým 25. januára 1949 podvýborom pre cestnú dopravu Výboru Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov pre vnútrozemskú dopravu;
6. „poisťovňou“ sa rozumie podnik, ktorému bolo udelené úradné povolenie v súlade s článkom 6 alebo článkom 23 ods. 2 smernice 73/239/EHS;
7. „prevádzkarňou“ sa rozumie sídlo, agentúra alebo pobočka poisťovne v zmysle v článku 2 písm. c) druhej smernice Rady 88/357/EHS z 22. júna 1988 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, na uľahčenie účinného vykonávania slobody poskytovať služby ⁽¹⁾.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Ustanovenia článkov 4, 6, 7 a 8 sa vzťahujú na vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území členského štátu:

- a) po uzavretí dohody medzi národnými kancelármi poisťovateľov, podľa ktorej sa každá národná kancelária zaväzuje v súlade s ustanoveniami vnútroštátnych právnych predpisov o povinnom poistení vysporiadať nároky z poistných udalostí, pokiaľ ide o nehody, ku ktorým došlo na jej území a ktoré boli spôsobené vozidlami obvykle sa nachádzajúcimi na území iného členského štátu, bez ohľadu na to, či takéto vozidlá sú, alebo nie sú poistené;
- b) od dátumu pevne stanoveného Komisiou potom, čo Komisia zistí v úzkej spolupráci s členskými štátmi, že bola uzavretá takáto dohoda;
- c) počas doby trvania tejto dohody.

Článok 3

Povinnosť poistiť motorové vozidlo

Každý členský štát prijme v súlade s článkom 5 všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú

prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením.

Rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe opatrení uvedených v prvom pododseku.

Každý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že poistná zmluva pokrýva tiež:

- a) podľa právnych predpisov platných v iných členských štátoch akúkoľvek škodu, ktorá je spôsobená na území týchto štátov;
- b) akúkoľvek škodu, ktorú utrpeli štátni príslušníci členských štátov počas priamej cesty medzi dvoma územiami, na ktorých platí zmluva, ak neexistuje žiadna kancelária národného poisťovateľa zodpovedného za územie, ktorým sa prechádza; v tomto prípade škoda bude pokrytá v súlade s právnymi predpismi o povinnom poistení platnými v členskom štáte, na území ktorého sa vozidlo obvykle nachádza.

Poistenie uvedené v prvom pododseku povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví.

Článok 4

Kontroly poistenia

Členské štáty upustia od kontroly poistenia zodpovednosti za škodu, pokiaľ ide o vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území iného členského štátu a pokiaľ ide o vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území tretej krajiny a ktoré vstupujú na ich územie z územia iného členského štátu. Môžu však vykonávať nesystematické kontroly poistenia za predpokladu, že nie sú diskriminačné a vykonávajú sa ako súčasť kontroly, ktorej cieľom nie je výlučne kontrola potvrdenia o poistení.

Článok 5

Odchýlky od povinnosti poistenia motorových vozidiel

1. Každý členský štát môže konať odchylné od článku 3, pokiaľ ide o určité fyzické alebo právnické osoby, verejnoprávne alebo súkromnoprávne; zoznam takýchto osôb zostaví príslušný členský štát a oznámi ho ostatným členským štátom a Komisii.

Členský štát, konajúc takto odchylné, vykoná príslušné opatrenia na zabezpečenie toho, že je odškodné vyplatené v súvislosti s každou stratou alebo škodou spôsobenou na svojom území a na území iného členského štátu vozidlami, ktoré patria takýmto osobám.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 172, 4.7.1988, s. 1.

Označí najmä orgán alebo subjekt v štáte, kde vznikne škoda, ktorý je zodpovedný za odškodnenie poškodených strán v súlade s právnymi predpismi tohto štátu v prípadoch, ak sa neuplatní článok 2 písm. a).

Komisia oznámi zoznam osôb oslobodených od povinného poistenia a orgánov alebo subjektov zodpovedných za odškodnenie.

Komisia zoznam uverejní.

2. Každý členský štát môže konať odchylné od ustanovení článku 3, pokiaľ ide o typy vozidiel alebo určité vozidlá, ktoré majú osobitnú tabuľku; zoznam takýchto typov alebo takýchto vozidiel zostaví príslušný štát a oznámi ho ostatným členským štátom a Komisii.

V tomto prípade členské štáty zabezpečia, že s vozidlami, ako je to uvedené v prvom pododseku, sa zaobchádza rovnako ako s vozidlami, pre ktoré poistná povinnosť stanovená v článku 3 nebola splnená.

Záručný fond členského štátu, v ktorom sa nehoda stala, si môže uplatniť nárok voči záručnému fondu v členskom štáte, v ktorom sa vozidlo obvykle nachádza.

Po 11. júni 2010 podajú členské štáty Komisii správu o vykonávaní a uplatňovaní tohto odseku v praxi.

Komisia po preskúmaní týchto správ, a ak je to vhodné, predloží návrhy na nahradenie alebo zrušenie tejto výnimky.

Článok 6

Národná kancelária poisťovateľov

Každý členský štát zabezpečí, aby v prípadoch, ak je na jeho území spôsobená nehoda vozidlom obvykle sa nachádzajúcim na území iného členského štátu, národná kancelária poisťovateľov bez ohľadu na záväzok uvedený v článku 2 písm. a) získala informácie:

- o území, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, a o jeho tabuľke s evidenčným číslom, ak nejakú má;
- ak je to možné, o údajoch o poistení vozidla, tak ako sa obvykle uvádzajú v zelenej karte, ktorú má držiteľ vozidla, a to v rozsahu, v akom tieto údaje požaduje členský štát, na území ktorého sa vozidlo obvykle nachádza.

Každý členský štát tiež zabezpečí, aby táto kancelária oznámila informácie uvedené v písmenách a) a b) národnej kancelárii poisťovateľov štátu, na území ktorého sa obvykle nachádza vozidlo uvedené v prvom pododseku.

KAPITOLA 2

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA VOZIDIELOBVYKLE SA NACHÁDZAJÚCICH NA ÚZEMÍ TRETIHO ŠTÁTU

Článok 7

Vnútroštátne opatrenia týkajúce sa vozidiel, obvykle sa nachádzajúcich na území tretieho štátu

Každý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že sa na jeho území nebudú používať vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území tretieho štátu, ktoré vstupujú na územie, na ktorom platí zmluva, pokiaľ nie je škoda spôsobená týmito vozidlami pokrytá v súlade s požiadavkami právnych predpisov rôznych členských štátov o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel na celom území, na ktorom platí zmluva.

Článok 8

Dokumentácia týkajúca sa vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na území tretieho štátu

1. Každé vozidlo obvykle sa nachádzajúce na území tretieho štátu musí byť vybavené pred vstupom na územie, na ktorom platí zmluva, platnou zelenou kartou alebo osvedčením o hraničnom poistení preukazujúcim, že vozidlo je poistené v súlade s článkom 7.

Vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú v treťom štáte, sa považujú za vozidlá obvykle sa nachádzajúce v Spoločenstve, pokiaľ národné kancelárie všetkých členských štátov jednotlivo zabezpečia, každá v súlade s ustanoveniami svojich vlastných vnútroštátnych právnych predpisov o povinnom poistení, vysporiadanie nárokov, pokiaľ ide o nehody vyskytujúce sa na ich území spôsobené takýmito vozidlami.

2. Po tom, ako sa Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi presvedčí, že boli splnené povinnosti uvedené v druhom pododseku odseku 1, Komisia stanoví odkedy a pre ktoré typy vozidiel členské štáty nebudú viac požadovať predkladanie dokumentov uvedených v odseku 1 prvom pododseku.

KAPITOLA 3

MINIMÁLNE VÝŠKY KRYTIA POVINNÝM POISTENÍM

Článok 9

Minimálne výšky

1. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek vyššie poistné krytie, ktoré môže byť stanovené členskými štátmi, každý členský štát požaduje, aby boli sumy, pre ktoré bude poistenie uvedené v článku 3 povinné, prinajmenšom:

- a) v prípade ujmy na zdraví výška minimálneho poistného krytia 1 000 000 EUR na poškodeného alebo 5 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených;
- b) v prípade škody na majetku 1 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených.

Ak je to potrebné, môžu členské štáty stanoviť prechodné obdobie najneskôr do 11. júna 2012, v priebehu ktorého prispôbia svoje minimálne výšky poistného krytia sumám stanoveným v prvom pododseku.

Členské štáty, ktoré stanovia uvedené prechodné obdobie, o tejto skutočnosti informujú Komisiu a uvedú dĺžku trvania prechodného obdobia.

Najneskôr do 11. decembra 2009 však členské štáty zvýšia poistné krytie najmenej na polovicu úrovne ustanovenej v prvom pododseku.

2. Každých päť rokov po 11. júni 2005 alebo po uplynutí prechodného obdobia uvedeného v odseku 1 druhom pododseku sa sumy uvedené v danom odseku prehodnocujú v súlade s Európskym indexom spotrebiteľských cien (EISC), ako je stanovené v nariadení (ES) č. 2494/95.

Sumy sa prispôbia automaticky. Takéto sumy sa zvyšia o percentuálnu zmenu určenú EISC pre dané obdobie, to znamená po piatich rokoch bezprostredne predchádzajúcich posúdeniu uvedenému v prvom pododseku, a zaokrúhlia sa na násobok 10 000 EUR.

Komisia oznámi prispôbené čiastky Európskemu parlamentu a Rade a zabezpečí ich uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

KAPITOLA 4

NÁHRADA ŠKODY SPÔSOBENEJ NEIDENTIFIKOVANÝM VOZIDLOM ALEBO VOZIDLOM, KTORÉ NEMALO SPLNENÉ POVINNÉ POISTENIE UVEDENÉ V ČLÁNKU 3

Článok 10

Orgán poverený náhradou škody

1. Každý členský štát zriadi alebo poverí orgán, ktorého úlohou bude zabezpečiť náhradu škody najmenej do výšky povinného poistenia za škodu na majetku alebo ujmy na zdraví spôsobené neidentifikovaným vozidlom alebo vozidlom, ktoré nemalo splnené povinné poistenie stanovené v článku 3.

Prvým pododsekom nie je dotknuté právo členských štátov považovať náhradu škody týmto orgánom ako doplnkovú alebo nedoplnkovú a právo vytvoriť opatrenie na náhradu škody medzi orgánom a osobou alebo osobami zodpovednými za nehodu a inými poisťovateľmi alebo orgánmi sociálneho

zabezpečenia, ktorí sú povinní nahradiť škodu poškodenému, pokiaľ ide o tú istú nehodu. Členské štáty však nesmú dovoliť, aby tento orgán podmienil výplatu náhrady škody dokazovaním zo strany poškodeného, že zodpovedná osoba nie je schopná alebo odmieta zaplatiť.

2. Poškodený sa môže v každom prípade obrátiť priamo na orgán, ktorý bude na základe informácií poskytnutých na jeho žiadosť poškodeným povinný podať mu odôvodnenú odpoveď ohľadom vyplatenia náhrady škody.

Členské štáty však môžu vylúčiť vyplatenie náhrady škody zo strany tohto orgánu, pokiaľ ide o osoby, ktoré dobrovoľne nastúpili do vozidla, ktoré zapríčinilo škodu alebo ujmy v prípade, keď orgán môže dokázať, že si boli vedomé, že nebolo poistené.

3. Členské štáty môžu obmedziť alebo vylúčiť vyplatenie náhrady zo strany tohto orgánu v prípade, že škoda na majetku bola zapríčinená neidentifikovaným vozidlom.

Ak však orgán vyplatil náhradu škody za vážnu osobnú ujmu ktorémukoľvek poškodenému pri tej istej nehode, pri ktorej bola škoda na majetku zapríčinená neidentifikovaným vozidlom, členské štáty nemôžu vylúčiť platbu náhrady škody za škodu na majetku na tom základe, že vozidlo nie je identifikované. Napriek tomu môžu členské štáty stanoviť prekročenie o najviac 500 EUR, za ktoré môže byť poškodený na majetku zodpovedný.

Podmienky, za ktorých sa osobná ujma považuje za vážnu, sa určia v súlade s právnymi predpismi alebo správными opatreniami členského štátu, v ktorom sa nehoda stane. V tomto ohľade môžu členské štáty okrem iného brať do úvahy to, či si ujma vyžadovala nemocničnú starostlivosť.

4. Každý členský štát uplatňuje na vyplatenie náhrady škody svoje zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia týmto orgánom bez toho, aby bol tým dotknutý akýkoľvek iný postup, ktorý je pre poškodeného výhodnejší.

Článok 11

Spory

V prípade sporu medzi orgánom uvedeným v článku 10 ods. 1 a poisťovňou, poskytujúcou poistenie zodpovednosti, o tom, kto je povinný odškodniť obeť, členské štáty podniknú potrebné kroky na to, aby jedna z týchto strán bola určená ako zodpovedná v prvom rade za bezodkladné zaplatenie odškodného obeti.

Ak sa rozhodlo, že celé toto odškodné alebo jeho časť by napokon mala zaplatiť druhá strana, táto druhá strana zodpovedajúco odškodní tú stranu, ktorá vyplatila odškodné.

KAPITOLA 5

**OSOBITNÉ SKUPINY POŠKODENÝCH, VYLUČOVACIE
DOLOŽKY, JEDINÉ POISTNÉ, MOTOROVÉ VOZIDLÁ
ODOSLANÉ Z JEDNÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU DO DRUHÉHO**

Článok 12

Osobitné skupiny poškodených

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 13 ods. 1 druhý pododsek, poistenie uvedené v článku 3 bude pokrývať zodpovednosť za ujmu na zdraví, ktorá je dôsledkom prevádzky vozidla, spôsobenú všetkým cestujúcim okrem vodiča.

2. Rodinní príslušníci poistenca, vodiča alebo akejkoľvek inej osoby zodpovednej podľa občianskeho práva v prípade nehody a ktorej zodpovednosť je krytá poistením uvedeným v článku 3, nesmú byť na základe toho vzťahu vylúčené z poistenia, pokiaľ ide o ujmy na ich zdraví.

3. Poistenie uvedené v článku 3 pokrýva ujmu na zdraví a škodu na majetku, ktorú utrpia chodci, cyklisti a iní nemotorizovaní užívatelia ciest, ktorí sú v dôsledku nehody s účasťou motorového vozidla oprávnení na náhradu škody v súlade s vnútroštátnym občianskym právom.

Tento článok sa nedotýka zodpovednosti za škodu, ani výšky náhrady škody.

Článok 13

Vylučovacie doložky

1. Každý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že na účely článku 3, všetky právne predpisy alebo zmluvné ustanovenia obsiahnuté v poistnej zmluve vydané v súlade s článkom 3, sa budú považovať za neplatné, pokiaľ ide o nároky tretích osôb poškodených nehodou, v prípadoch, ak vylučujú z poistenia používanie alebo riadenie vozidla:

- a) osoby, ktoré nie sú výslovne alebo nevýslovne oprávnené;
- b) osoby, ktoré nevlastnia preukaz umožňujúci im viesť príslušné vozidlo;
- c) osoby, ktoré nespĺňajú zákonné technické požiadavky týkajúce sa stavu a bezpečnosti príslušného vozidla.

Právne predpisy alebo ustanovenia uvedené v prvom pododseku písm. a) sa však môžu uplatniť voči osobám, ktoré dobrovoľne vstúpili do vozidla, ktoré spôsobilo škodu alebo ujmu, v prípade keď poisťovateľ môže preukázať, že vedeli, že vozidlo bolo odcudzené.

Členské štáty majú možnosť – v prípade, ak došlo k nehodám na ich území – neuplatniť ustanovenie v prvom pododseku, ak môže poškodený získať náhradu za utrpené škody od orgánu sociálneho zabezpečenia.

2. V prípade vozidiel odcudzených alebo získaných násilím, členské štáty môžu ustanoviť, že orgán určený v článku 10 ods. 1 zaplatí náhradu škody namiesto poisťovateľa za podmienok stanovených v odseku 1 tohto článku. Ak sa vozidlo spravidla nachádza v inom členskom štáte, tento orgán nemôže uplatňovať žiadny nárok voči akémukoľvek orgánu v tom členskom štáte.

Členské štáty, ktoré v prípade vozidla odcudzeného alebo získaného násilím stanovia, aby orgán uvedený v článku 10 ods. 1 zaplatil náhradu škody, môžu, pokiaľ ide o škodu na majetku, presne určiť spoluúčasť sumou nepresahujúcou 250 EUR.

3. Členské štáty vykonávajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa každé zákonné alebo zmluvné ustanovenie obsiahnuté v poistení, ktoré vylučuje cestujúceho z takého krytia na základe toho, že vedel alebo mal vedieť, že vodič vozidla bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu alebo inej omamnej látky, považovalo za neplatné, pokiaľ ide o nároky na náhradu škody takéhoto cestujúceho.

Článok 14

Jediné poistné

Členské štáty prijímajú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že všetky poistky povinného poistenia zodpovednosti vyplývajúcej z prevádzky vozidiel:

- a) pokrývajú, na základe jediného poistného a počas celého zmluvného obdobia, celé územie Spoločenstva vrátane každého obdobia, počas ktorého vozidlo zostane v inom členskom štáte počas zmluvného obdobia, a
- b) zaručia na základe jediného poistného v každom členskom štáte krytie, ktoré vyžadujú zákony tohto členského štátu, alebo ktoré vyžadujú zákony toho členského štátu, kde sa vozidlo obvykle nachádza, podľa toho, ktoré krytie je vyššie.

Článok 15

Motorové vozidlá odoslané z jedného členského štátu do druhého

1. Odchylné od článku 2 písm. d) druhej zarážky smernice 88/357/EHS, ak je vozidlo odoslané z jedného členského štátu do druhého, za členský štát, v ktorom je umiestnené riziko, sa považuje členský štát určenia okamžite po prijatí zásielky kupujúcim na obdobie tridsiatich dní, hoci vozidlo nebolo formálne zaregistrované v členskom štáte určenia.

2. V prípade, že vozidlo sa stane účastníkom nehody počas obdobia uvedeného v odseku 1 tohto článku a je nepoistené, orgán uvedený v článku 10 ods. 1 v členskom štáte určenia je zodpovedný za náhradu škody stanovenú v článku 9.

KAPITOLA 6

VÝPIS, PREKROČENIA, PRÁVO NA PRIAME KONANIE

Článok 16

Výpis nárokov na odškodnenie tretej strany

Členské štáty zabezpečia, že poistenec bude mať právo kedykoľvek požiadať o výpis nárokov na odškodnenie tretej strany, zahŕňajúc vozidlo alebo vozidlá kryté poistnou zmluvou najmenej predošlých päť rokov zmluvného vzťahu, alebo potvrdenie o neprítomnosti takých nárokov.

Poistovacia spoločnosť alebo orgán, ktorý mohol byť menovaný členským štátom na poskytovanie povinného poistenia alebo na vydávanie takýchto výpisov a potvrdení, poskytne takýto výpis poistencovi do pätnástich dní od požiadania.

Článok 17

Prekročenia

Poistovacie spoločnosti sa nespoliehajú na prekročenia voči poškodenej strane pri nehode, pokiaľ ide o poistenie uvedené v článku 3.

Článok 18

Právo na priame konanie

Členské štáty zabezpečia, aby poškodené strany pri nehodách spôsobených vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3, požívali priame právo na konanie voči poisťovacej spoločnosti kryjúcej zodpovednú osobu voči zodpovednosti za škodu.

KAPITOLA 7

LIKVIDÁCIA ŠKÔD, KTORÉ VZNIKLI PRI NEHODE SPÔSOBENEJ VOZIDLOM KRYTÝM POISTENÍM, AKO JE UVEDENÉ V ČLÁNKU 3

Článok 19

Postup pri likvidácii škôd

Členské štáty zavedú postup uvedený v článku 22 na likvidáciu škôd, ktoré vznikli pri nehode spôsobenej vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3.

V prípade nehôd, ktoré môže likvidovať systém národných kancelárií poisťovateľov stanovený v článku 2, zriadia členské štáty rovnaký postup ako v článku 22.

Na účel uplatňovania tohto postupu sa každý odkaz na poisťovacie spoločnosti rozumie ako odkaz na národné kancelárie poisťovateľov.

Článok 20

Osobitné ustanovenia o náhrade škody v prospech osôb poškodených v dôsledku dopravných nehôd, ktoré sa stali v inom členskom štáte než v tom, v ktorom majú bydlisko

1. Cieľom článkov 20 až 26 je stanoviť osobitnú úpravu pre poškodené osoby, ktoré majú nárok na náhradu škody alebo ujmy na zdraví vzniknutej z dopravných nehôd, ktoré sa stali v inom členskom štáte ako v členskom štáte, v ktorom má poškodená osoba bydlisko, a ktoré vznikli prevádzkou vozidiel poistených a obvykle sa nachádzajúcich v členskom štáte.

Bez toho, aby tým boli dotknuté právne predpisy tretích krajín týkajúce sa zodpovednosti za škodu a medzinárodného práva súkromného, sa tieto ustanovenia tiež vzťahujú na poškodené osoby s bydliskom v členskom štáte a s nárokom na náhradu škody alebo ujmy vyplývajúcej z nehôd vzniknutých v tretích krajinách, ktorých národné kancelárie poisťovateľov sú zapojené do systému zelenej karty, kedykoľvek k takýmto nehodám dôjde prevádzkovaním vozidiel poistených a obvykle sa nachádzajúcich v členskom štáte.

2. Články 21 a 24 sa vzťahujú len na prípady nehôd spôsobených prevádzkovaním vozidla:

- a) poisteného v podniku nachádzajúcom sa v inom členskom štáte, ako je štát bydliska poškodenej osoby, a
- b) obvykle sa nachádzajúceho v inom členskom štáte, ako je štát bydliska poškodenej osoby.

Článok 21

Likvidační zástupcovia

1. Každý členský štát prijme všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby všetky poisťovne pokrývajúce riziká klasifikované v bode 10 časti A prílohy k smernici 73/239/EHS okrem zodpovednosti prepravcov, určili likvidačného zástupcu v ostatných členských štátoch, ako v členskom štáte, v ktorom im bolo udelené úradné povolenie.

Likvidační zástupcovia sú zodpovední za vybavovanie a likvidovanie nárokov vzniknutých následkom nehody v prípadoch uvedených v článku 20 ods. 1.

Likvidačný zástupca musí mať bydlisko alebo byť usadený v členskom štáte, pre ktorý je menovaný.

2. Svojho likvidačného zástupcu si poisťovňa vyberá podľa vlastného uváženia.

Členské štáty nesmú obmedzovať tento výber.

3. Likvidační zástupcovia môžu pracovať pre jednu i viac poisťovní.

4. Likvidačný zástupca vo vzťahu k poistným udalostiam zhromažďuje všetky informácie súvisiace s likvidovaním poistných udalostí a prijíma opatrenia potrebné pre dohodnutie likvidácie škôd.

Požiadavka určenia likvidačného zástupcu nevylučuje právo poškodenej osoby alebo jej poisťovne začať konanie priamo proti osobe, ktorá spôsobila nehodu, alebo proti jej poisťovni.

5. Likvidační zástupcovia majú dostatočné právomoci, umožňujúce im zastupovať poisťovňu vo vzťahu k poškodeným osobám v prípadoch uvedených v článku 20 ods. 1, a uspokojovať ich nároky v plnej miere.

Musia byť spôsobilí prešetrovať prípady v úradnom jazyku (úradných jazykoch) členského štátu bydliska poškodenej osoby.

6. Vymenovanie likvidačného zástupcu neznamena samo o sebe otvorenie pobočky v zmysle článku 1 písm. b) smernice 92/49/EHS a likvidačný zástupca sa nepovažuje za prevádzkareň v zmysle článku 2 písm. c) smernice 88/357/EHS alebo za prevádzkareň v zmysle nariadenia (ES) č. 44/2001.

Článok 22

Postup pri náhrade škody

Členské štáty zavedú povinnosť, podporenú primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo im rovnocennými správnymi sankciami, že do troch mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba uplatní svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovni osoby, ktorá spôsobila nehodu, alebo voči jej likvidačnému zástupcovi:

- a) poisťovňa osoby, ktorá spôsobila nehodu, alebo jej likvidačný zástupca predložia odôvodnený návrh na náhradu škody v prípadoch, kedy zodpovednosť nie je sporná a škody sú vyčíslené, alebo
- b) poisťovňa, ktorej je adresovaná žiadosť o náhradu škody, alebo jej likvidačný zástupca poskytne odôvodnenú odpoveď na body žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená, alebo škody nie sú úplne vyčíslené.

Členské štáty prijímú ustanovenia, aby zabezpečili, že ak návrh nie je predložený v lehote troch mesiacov, okrem náhrady navrhutej poisťovňou alebo určenej súdom budú poškodenej osobe vyplatené aj úroky.

Článok 23

Informačné centrá

1. S cieľom umožniť poškodenej osobe požadovať náhradu, každý členský štát založí alebo schváli informačné centrum zodpovedné:

a) za uchovávanie evidencie obsahujúcej tieto informácie:

- i) evidenčné čísla motorových vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na území daného štátu;
- ii) čísla poistných zmlúv pokrývajúcich prevádzkovanie takých vozidiel pre riziká klasifikované v bode 10 časti A prílohy k smernici 73/239/EHS okrem zodpovednosti prepravcov a v prípadoch, keď uplynula doba platnosti poistenia, aj deň skončenia poistného krytia;
- iii) poisťovne pokrývajúce prevádzkovanie takých vozidiel pre riziká klasifikované v bode 10 časti A prílohy k smernici 73/239/EHS okrem zodpovednosti prepravcov a likvidační zástupcovia určené takýmito poisťovňami v súlade s článkom 21 tejto smernice, ktorých mená alebo názvy budú oznámené informačnému centru v súlade s odsekom 2 tohto článku;
- iv) zoznam vozidiel, na ktoré sa v každom členskom štáte vzťahuje výnimka z požiadavky poistného krytia zodpovednosti za škodu v súlade s článkom 5 ods. 1 a 2;

v) o vozidlách, na ktoré sa vzťahuje bod iv):

- názov orgánu alebo inštitúcie, ktorá je určená v súlade s článkom 5 ods. 1 tretím pododsekom ako zodpovedná za náhradu škody poškodeným osobám v prípadoch, keď sa nemôže použiť postup uvedený v článku 2 ods. 2 písm. a), ak sa na vozidlo vzťahuje výnimka podľa článku 5 ods. 1 prvého pododseku,
- názov inštitúcie, ktorá kryje vozidlo v členskom štáte, kde sa obvykle nachádza, ak sa na vozidlo vzťahuje výnimka podľa článku 5 ods. 2;

b) alebo za koordinovanie zberu a šírenia takých informácií;

c) a za súčinnosť pri zabezpečovaní, aby oprávneným osobám boli poskytnuté informácie uvedené v písmene a) bodoch i) až v).

Informácie uvedené v písmene a) bodoch i), ii) a iii) sa musia uchovávať po dobu siedmich rokov od skončenia evidencie vozidla alebo uplynutia platnosti poisťnej zmluvy.

2. Poisťovne uvedené v odseku 1 písm. a) bode iii) oznámia informačným centrom všetkých členských štátov meno alebo názov a adresu likvidačného zástupcu, ktorého vymenovali v každom členskom štáte v súlade s článkom 21.

3. Členské štáty zabezpečia, aby poškodená osoba bola oprávnená po dobu siedmich rokov od nehody získať bez zbytočného odkladu od informačného centra členského štátu, v ktorom má bydlisko, členského štátu, v ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, alebo členského štátu, v ktorom sa dopravná nehoda stala, tieto informácie:

- a) názov a adresu poisťovne;
- b) číslo poisťnej zmluvy a
- c) meno alebo názov a adresu likvidačného zástupcu poisťovne v štáte bydliska poškodenej osoby.

Informačné centrá sú povinné navzájom spolupracovať.

4. Informačné centrum poskytne poškodenej osobe meno a adresu vlastníka, obvyklého vodiča alebo evidovaného držiteľa vozidla, ak poškodená osoba má oprávnený záujem na získaní týchto informácií. Na účely tohto ustanovenia sa samotné informačné centrum obráti najmä na:

- a) poisťovňu alebo
- b) orgán evidencie vozidiel.

Ak sa na vozidlo vzťahuje výnimka podľa článku 5 ods. 1 prvého pododseku, informačné centrum poskytne poškodenej osobe názov orgánu alebo inštitúcie, ktorá je v súlade s článkom 5 ods. 1 tretím pododsekom zodpovedná za náhradu škody poškodeným osobám v prípadoch, keď sa nemôže použiť postup uvedený v článku 2 písm. a).

Ak sa na vozidlo vzťahuje výnimka podľa článku 5 ods. 2, informačné centrum poskytne poškodenej osobe názov inštitúcie kryjúcej vozidlo v krajine, kde sa obvykle nachádza.

5. Členské štáty zabezpečia, že bez toho, aby boli dotknuté ich záväzky podľa odsekov 1 a 4, informačné centrá budú poskytovať informácie uvedené v týchto odsekoch ktorejkoľvek

strane, ktorá bola účastníkom dopravnej nehody spôsobenej vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3.

6. Spracovanie osobných údajov vyplývajúce z odsekov 1 až 5 sa musí uskutočniť v súlade s vnútroštátnymi opatreniami prijatými na základe smernice 95/46/ES.

Článok 24

Orgány pre náhradu škody

1. Každý členský štát založí alebo schváli orgán pre náhradu škody zodpovedný za poskytnutie náhrady škody poškodeným osobám v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 20 ods. 1.

Takéto poškodené osoby môžu predložiť svoju požiadavku orgánu pre náhradu škody v členskom štáte svojho bydliska:

- a) ak v lehote troch mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba požiadala poisťovňu vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená nehoda, alebo jej likvidačného zástupcu o náhradu škody, poisťovňa alebo jej likvidačný zástupca nedali odôvodnenú odpoveď na body uvedené v žiadosti, alebo
- b) keď poisťovňa nevymenovala likvidačného zástupcu v členskom štáte bydliska poškodenej osoby v súlade s článkom 20 ods. 1; v takom prípade poškodené osoby nesmú predložiť požiadavku orgánu pre náhradu škody, ak už o náhradu škody požiadali priamo poisťovňu vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená nehoda, a ak dostali odôvodnenú odpoveď v lehote troch mesiacov od predloženia žiadosti.

Poškodené osoby však nesmú požiadať o náhradu škody, ak podali návrh na začatie súdneho konania priamo proti poisťovni.

Orgán pre náhradu škody začne konať do dvoch mesiacov odo dňa, kedy ho poškodená osoba požiadala o náhradu škody, avšak svoje konanie zastaví, ak poisťovňa alebo jej likvidačný zástupca následne podá odôvodnenú odpoveď na žiadosť.

Orgán pre náhradu škody ihneď informuje:

- a) poisťovňu vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená nehoda, alebo likvidačného zástupcu;
- b) orgán pre náhradu škody v členskom štáte prevádzkarne poisťovne, ktorá uzavrela dané poistenie;

c) osobu, ktorá spôsobila nehodu, ak je známa,

že mu bola doručená žiadosť od poškodenej osoby a že na túto žiadosť odpovie do dvoch mesiacov od jej doručenia.

Týmto ustanovením nie je dotknuté právo členských štátov považovať náhradu škody týmto orgánom za subsidiárnu alebo nesubsidiárnu a právo upraviť uspokojovanie pohľadávok medzi takým orgánom a osobou alebo osobami, ktoré spôsobili nehodu, a inými poisťovňami alebo orgánmi sociálneho zabezpečenia, ktoré sú povinné nahradiť poškodenej osobe škodu vo veci tej istej nehody. Členské štáty však nesmú dovoliť tomuto orgánu, aby podmienil vyplatenie náhrady škody splnením iných podmienok, ako sú stanovené v tejto smernici, najmä ak poškodená osoba preukáže hocijakým spôsobom, že zodpovedná osoba nie je schopná platiť alebo odmieta platiť.

2. Orgán pre náhradu škody, ktorý odškodnil poškodenú osobu v členskom štáte jej bydliska, je oprávnený požadovať úhradu sumy, ktorú vyplatil ako náhradu škody, od orgánu pre náhradu škody v členskom štáte prevádzkarne poisťovne, ktorá uzavrela poistnú zmluvu.

Orgán pre náhradu škody v členskom štáte prevádzkarne poisťovne, ktorá uzavrela poistnú zmluvu, vstupuje do práv poškodenej osoby voči osobe, ktorá zapríčinila nehodu, alebo voči jej poisťovni do takej výšky, do akej orgán pre náhradu škody členského štátu bydliska poškodenej osoby poskytol náhradu za ujmu alebo škodu.

Každý členský štát je povinný uznať toto postúpenie, ako je upravené iným členským štátom.

3. Tento článok nadobúda účinnosť:

- a) po uzavretí dohody medzi orgánmi pre náhradu škody založenými alebo schválenými členskými štátmi, ktorá sa týka ich činností, povinností a postupov pri poskytovaní náhrad;
- b) dňom, ktorý určí Komisia, len čo sa v úzkej spolupráci s členskými štátmi ubezpečí, že taká zmluva bola uzavretá.

Článok 25

Náhrada škody

1. Ak nie je možné identifikovať vozidlo alebo, ak v lehote dvoch mesiacov od nehody nie je možné identifikovať poisťovňu, poškodená osoba môže o náhradu škody požiadať orgán pre náhradu škody v tom členskom štáte, v ktorom má bydlisko. Náhrada škody sa uskutoční v súlade s ustanoveniami

článkov 9 a 10. Orgán pre náhradu škody má potom nárok na náhradu škody za podmienok uvedených v článku 24 ods. 2:

- a) ak poisťovňa nemôže byť identifikovaná: voči garančnému fondu v členskom štáte, v ktorom sa vozidlo obvykle nachádza;
- b) v prípade neidentifikovaného vozidla: voči garančnému fondu v členskom štáte, v ktorom došlo k nehode;
- c) v prípade vozidiel z tretej krajiny: voči garančnému fondu v členskom štáte, v ktorom došlo k nehode.

2. Tento článok sa vzťahuje na nehody spôsobené vozidlami tretej krajiny, na ktoré sa vzťahujú články 7 a 8.

Článok 26

Centrálny orgán

Členské štáty prijímú všetky príslušné opatrenia na uľahčenie včasnej dostupnosti základných údajov pre poškodených, poisťovne alebo ich zákonných zástupcov, potrebných na vysporiadanie nárokov.

Tieto základné údaje sú, tam kde je to vhodné, sprístupnené v elektronickej forme v hlavnom archíve v každom členskom štáte a dostupné stranám prípadu na ich výslovnú žiadosť.

Článok 27

Sankcie

Členské štáty stanovujú sankcie za porušenie vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú na vykonanie tejto smernice, a prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia Komisii akékoľvek ďalšie zmeny a doplnenia ustanovení, prijatých uplatnením tohto článku čo najskôr.

KAPITOLA 8

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 28

Vnútroštátne ustanovenia

1. Členské štáty môžu v súlade so zmluvou zachovať alebo uviesť do účinnosti ustanovenia, ktoré sú pre poškodenú osobu priaznivejšie, ako ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 29

Zrušenie

Smernice 72/166/EHS, 84/5/EHS, 90/232/EHS, 2000/26/ES a 2005/14/ES, zmenené a doplnené smernicami uvedenými v časti A prílohy I, sa zrušujú bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva a uplatňovanie smerníc, uvedených v časti B prílohy I.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 31

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 16. septembra 2009

Za Európsky parlament

predseda

J. BUZEK

Za Radu

predsedníčka

C. MALMSTRÖM

PRÍLOHA I

ČASŤ A

Zrušené smernice a zoznam ich neskorších zmien a doplnení

(v zmysle článku 29)

Smernica Rady 72/166/EHS
(Ú. v. ES L 103, 2.5.1972, s. 1.)

Smernica Rady 72/430/EHS
(Ú. v. ES L 291, 28.12.1972, s. 162.)

Smernica Rady 84/5/EHS Iba článok 4
(Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17.)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES Iba článok 1
(Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14.)

Smernica Rady 84/5/EHS
(Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17.)

Príloha I bod IX F Aktu o pristúpení z roku 1985
(Ú. v. ES L 302, 15.11.1985, s. 218.)

Smernica Rady 90/232/EHS Iba článok 4
(Ú. v. ES L 129, 19.5.1990, s. 33.)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES Iba článok 2
(Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14.)

Smernica Rady 90/232/EHS
(Ú. v. ES L 129, 19.5.1990, s. 33.)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES Iba článok 4
(Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14.)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES
(Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES Iba odkazy v článku 5
(Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14.)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES
(Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14.)

ČASŤ B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva a uplatňovanie

(v zmysle článku 29)

smernica	lehota na transpozíciu	dátum uplatňovania
72/166/EHS	31. december 1973	—
72/430/EHS	—	1. január 1973
84/5/EHS	31. december 1987	31. december 1988
90/232/EHS	31. december 1992	—
2000/26/ES	19. júl 2002	19. január 2003
2005/14/ES	11. jún 2007	—

PRÍLOHA II

TABUĽKA ZHODY

Smernica 72/166/EHS	Smernica 84/5/EHS	Smernica 90/232/EHS	Smernica 2000/26/ES	Táto smernica
článok 1 body 1 až 3				článok 1 body 1 až 3
článok 1 bod 4 prvá zarážka				článok 1 bod 4 písm. a)
článok 1 bod 4 druhá zarážka				článok 1 bod 4 písm. b)
článok 1 bod 4 tretia zarážka				článok 1 bod 4 písm. c)
článok 1 bod 4 štvrtá zarážka				článok 1 bod 4 písm. d)
článok 1 bod 5				článok 1 bod 5
článok 2 ods. 1				článok 4
článok 2 ods. 2 úvodná časť				článok 2 úvodná časť
článok 2 ods. 2 prvá zarážka				článok 2 písm. a)
článok 2 ods. 2 druhá zarážka				článok 2 písm. b)
článok 2 ods. 2 tretia zarážka				článok 2 písm. c)
článok 3 ods. 1 prvá veta				článok 3 prvý pododsek
článok 3 ods. 1 druhá veta				článok 3 druhý pododsek
článok 3 ods. 2 úvodná časť				článok 3 tretí pododsek úvodná časť
článok 3 ods. 2 prvá zarážka				článok 3 tretí pododsek písm. a)
článok 3 ods. 2 druhá zarážka				článok 3 tretí pododsek písm. b)
článok 4 úvodné slová				článok 5 ods. 1 prvý pododsek
článok 4 písm. a) prvý pododsek				článok 5 ods. 1 prvý pododsek
článok 4 písm. a) druhý pododsek prvá veta				článok 5 ods. 1 druhý pododsek
článok 4 písm. a) druhý pododsek druhá veta				článok 5 ods. 1 tretí pododsek
článok 4 písm. a) druhý pododsek tretia veta				článok 5 ods. 1 štvrtý pododsek
článok 4 písm. a) druhý pododsek štvrtá veta				článok 5 ods. 1 piaty pododsek
článok 4 písm. b) prvý pododsek				článok 5 ods. 2 prvý pododsek
článok 4 písm. b) druhý pododsek prvá veta				článok 5 ods. 2 druhý pododsek

Smernica 72/166/EHS	Smernica 84/5/EHS	Smernica 90/232/EHS	Smernica 2000/26/ES	Táto smernica
článok 4 písm. b) druhý pododsek druhá veta				článok 5 ods. 2 tretí pododsek
článok 4 písm. b) tretí pododsek prvá veta				článok 5 ods. 2 štvrtý pododsek
článok 4 písm. b) tretí pododsek druhá veta				článok 5 ods. 2 piaty pododsek
článok 5 úvodná časť				článok 6 prvý pododsek úvodná časť
článok 5 prvá zarážka				článok 6 prvý pododsek písm. a)
článok 5 druhá zarážka				článok 6 prvý pododsek písm. b)
článok 5 záverečná časť				článok 6 druhý pododsek
článok 6				článok 7
článok 7 ods. 1				článok 8 ods. 1 prvý pododsek
článok 7 ods. 2				článok 8 ods. 1 druhý pododsek
článok 7 ods. 3				článok 8 ods. 2
článok 8				—
	článok 1 ods. 1			článok 3 štvrtý pododsek
	článok 1 ods. 2			článok 9 ods. 1
	článok 1 ods. 3			článok 9 ods. 2
	článok 1 ods. 4			článok 10 ods. 1
	článok 1 ods. 5			článok 10 ods. 2
	článok 1 ods. 6			článok 10 ods. 3
	článok 1 ods. 7			článok 10 ods. 4
	článok 2 ods. 1 prvý pododsek úvodná časť			článok 13 ods. 1 prvý pododsek úvodná časť
	článok 2 ods. 1 prvá zarážka			článok 13 ods. 1 prvý pododsek písm. a)
	článok 2 ods. 1 druhá zarážka			článok 13 ods. 1 prvý pododsek písm. b)
	článok 2 ods. 1 tretia zarážka			článok 13 ods. 1 prvý pododsek písm. c)
	článok 2 ods. 1 prvý pododsek záverečná časť			článok 13 ods. 1 prvý pododsek úvodná časť
	článok 2 ods. 1 druhý a tretí pododsek			článok 13 ods. 1 druhý a tretí pododsek
	článok 2 ods. 2			článok 13 ods. 2
	článok 3			článok 12 ods. 2
	článok 4			—
	článok 5			—

Smernica 72/166/EHS	Smernica 84/5/EHS	Smernica 90/232/EHS	Smernica 2000/26/ES	Táto smernica
	článok 6			—
		článok 1 prvý pododsek		článok 12 ods. 1
		článok 1 druhý pododsek		článok 13 ods. 3
		článok 1 tretí pododsek		—
		článok 1a prvá veta		článok 12 ods. 3 prvý pododsek
		článok 1a druhá veta		článok 12 ods. 3 druhý pododsek
		článok 2 úvodná časť		článok 14 úvodná časť
		článok 2 prvá zarážka		článok 14 písm. a)
		článok 2 druhá zarážka		článok 14 písm. b)
		článok 3		—
		článok 4		článok 11
		článok 4a		článok 15
		článok 4b prvá veta		článok 16 prvý pododsek
		článok 4b druhá veta		článok 16 druhý pododsek
		článok 4c		článok 17
		článok 4d	článok 3	článok 18
		článok 4e prvý pododsek		článok 19 prvý pododsek
		článok 4e druhý pododsek prvá veta		článok 19 druhý pododsek
		článok 4e druhý pododsek druhá veta		článok 19 tretí pododsek
		článok 5 ods. 1		článok 23 ods. 5
		článok 5 ods. 2		—
		článok 6		—
			článok 1 ods. 1	článok 20 ods. 1
			článok 1 ods. 2	článok 20 ods. 2
			článok 1 ods. 3	článok 25 ods. 2
			článok 2 úvodná časť	—
			článok 2 písm. a)	článok 1 bod 6
			článok 2 písm. b)	článok 1 bod 7
			článok 2 písmená c) d) a e)	—
			článok 4 ods. 1 prvá veta	článok 21 ods. 1 prvý pododsek
			článok 4 ods. 1 druhá veta	článok 21 ods. 1 druhý pododsek

Smernica 72/166/EHS	Smernica 84/5/EHS	Smernica 90/232/EHS	Smernica 2000/26/ES	Táto smernica
			článok 4 ods. 1 tretia veta	článok 21 ods. 1 tretí pododsek
			článok 4 ods. 2 prvá veta	článok 21 ods. 2 prvý pododsek
			článok 4 ods. 2 druhá veta	článok 21 ods. 2 druhý pododsek
			článok 4 ods. 3	článok 21 ods. 3
			článok 4 ods. 4 prvá veta	článok 21 ods. 4 prvý pododsek
			článok 4 ods. 4 druhá veta	článok 21 ods. 4 druhý pododsek
			článok 4 ods. 5 prvá veta	článok 21 ods. 5 prvý pododsek
			článok 4 ods. 5 druhá veta	článok 21 ods. 5 druhý pododsek
			článok 4 ods. 6	článok 22
			článok 4 ods. 7	—
			článok 4 ods. 8	článok 21 ods. 6
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek úvodné slová	článok 23 ods. 1 prvý pododsek úvodné slová
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek písm. a) úvodná časť	článok 23 ods. 1 prvý pododsek písm. a) úvodná časť
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod 1	článok 23 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod i)
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod 2	článok 23 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod ii)
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod 3	článok 23 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod iii)
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod 4	článok 23 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod iv)
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod 5 úvodná časť	článok 23 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod v) úvodná časť
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod 5 i)	článok 23 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod v) prvá zarážka
			článok 5 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod 5 ii)	článok 23 ods. 1 prvý pododsek písm. a) bod v) druhá zarážka
			článok 5 ods. 1 druhý pododsek	článok 23 ods. 1 druhý pododsek
			článok 5 ods. 2, 3 a 4	článok 23 ods. 2, 3 a 4
			článok 5 ods. 5	článok 23 ods. 6
			článok 6 ods. 1	článok 24 ods. 1
			článok 6 ods. 2 prvý pododsek	článok 24 ods. 2 prvý pododsek

Smernica 72/166/EHS	Smernica 84/5/EHS	Smernica 90/232/EHS	Smernica 2000/26/ES	Táto smernica
			článok 6 ods. 2 druhý pododsek prvá veta	článok 24 ods. 2 druhý pododsek
			článok 6 ods. 2 druhý pododsek druhá veta	článok 24 ods. 2 tretí pododsek
			článok 6 ods. 3 prvý pododsek	článok 24 ods. 3
			článok 6 ods. 3 druhý pododsek	—
			článok 6a	článok 26
			článok 7 úvodná časť	článok 25 ods. 1 úvodná časť
			článok 7 písm. a)	článok 25 ods. 1 písm. a)
			článok 7 písm. b)	článok 25 ods. 1 písm. b)
			článok 7 písm. c)	článok 25 ods. 1 písm. c)
			článok 8	—
			článok 9	—
			článok 10 ods. 1 až 3	—
			článok 10 ods. 4	článok 28 ods. 1
			článok 10 ods. 5	článok 28 ods. 2
				článok 29
			článok 11	článok 30
			článok 12	článok 27
článok 9	článok 7	článok 7	článok 13	článok 31
				príloha I
				príloha II